

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a zecea)

26 octombrie 2016*

„Trimitere preliminară — Securitate socială — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 4 — Domeniu de aplicare material — Rețineri din pensiile legale pentru limită de vârstă, precum și din orice alt avantaj suplimentar — Articolul 13 — Stabilirea legislației aplicabile — Reședință într-un alt stat membru”

În cauza C-269/15,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Hof van Cassatie (Curtea de Casație, Belgia), prin decizia din 18 mai 2015, primită de Curte la 8 iunie 2015, în procedura

Rijksdienst voor Pensioenen,

împotriva

Willem Hoogstad

cu participarea:

Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering,

CURTEA (Camera a zecea),

compusă din domnul A. Borg Barthet, îndeplinind funcția de președinte de cameră, și domnii E. Levits și F. Biltgen (raportor), judecători,

avocat general: doamna E. Sharpston,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru guvernul belgian, de M. Jacobs și de L. Van den Broeck, în calitate de agenți, asistate de N. Bonbled și de A. Percy, avocaten;
- pentru Comisia Europeană, de G. Wils și de D. Martin, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

* Limba de procedură: neerlandeza.

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 13 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996 (JO 1997, L 28, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 35), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1606/98 al Consiliului din 29 iunie 1998 (JO 1998, L 209, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 76) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1408/71”).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Rijksdienst voor Pensioenen (Oficiul Național de Pensii, denumit în continuare „ONP”), pe de o parte, și domnul Willem Hoogstad, pe de altă parte, în legătură cu reținerile operate din capitalurile pensiilor suplimentare plătite acestuia din urmă în luna februarie 2008.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 În conformitate cu articolul 1 din Regulamentul nr. 1408/71,

„[...]”

- (j) legislație înseamnă, pentru fiecare stat membru, actele cu putere de lege, normele administrative, dispozițiile statutare și orice alte măsuri de punere în aplicare, prezente sau viitoare, care privesc ramurile și regimurile de securitate socială prevăzute la articolul 4 alineatele (1) și (2) sau prestațiile speciale necontributive prevăzute la articolul 4 alineatul (2a).

Termenul exclude dispozițiile convenționale, existente sau viitoare, indiferent dacă acestea au făcut sau nu obiectul unei decizii a autorităților prin care devin obligatorii sau li se extinde domeniul de aplicare. Cu toate acestea, în măsura în care aceste dispoziții:

- (i) servesc la punerea în executare a unei obligații de asigurare impuse de actele cu putere de lege și normele administrative menționate în paragraful anterior

sau

- (ii) instituie un sistem administrat de aceeași instituție care gestionează regimurile instituite prin actele cu putere de lege și normele administrative menționate în paragraful precedent,

limitarea termenului poate fi revocată oricând printr-o declarație a statului membru în cauză, care specifică regimurile de acest fel la care se aplică prezentul regulament. Această declarație este notificată și publicată în conformitate cu dispozițiile articolului 97.

[...]”

4 Articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71 prevede:

„[Acest] regulament se aplică tuturor legislațiilor referitoare la următoarele domenii de securitate socială:

- (a) prestații de boală și de maternitate;
- (b) prestații de invaliditate, inclusiv cele destinate menținerii sau ameliorării capacității de a realiza un venit;
- (c) prestații pentru limită de vârstă;
- (d) prestații de urmaș;
- (e) prestații în caz de accident de muncă sau boală profesională;
- (f) ajutoare de deces;
- (g) prestații de șomaj;
- (h) prestații familiale.”

5 Articolul 13 din regulamentul menționat are următorul cuprins:

„(1) Sub rezerva articolelor 14c și 14f, persoanele cărora li se aplică prezentul regulament se află sub incidența legislației unui singur stat membru. Acea legislație se stabilește în conformitate cu dispozițiile prezentului titlu.

(2) Sub rezerva articolelor 14-17:

[...]

- (f) persoana căreia nu îi mai este aplicabilă legislația unui stat membru, fără ca legislația altui stat membru să îi fie aplicabilă în conformitate cu una dintre regulile stabilite în paragrafele anterioare sau în conformitate cu una dintre excepțiile sau dispozițiile speciale stabilite la articolele 14-17, face obiectul legislației statului membru pe teritoriul căruia are reședința în conformitate exclusiv cu dispozițiile legislației respective.”

6 Articolul 33 alineatul (1) din același regulament prevede:

„Instituția unui stat membru care este responsabilă de plata unei pensii sau indemnizații și care aplică o legislație care prevede rețineri ale contribuțiilor din pensii sau indemnizații pentru acoperirea prestațiilor pentru boală și maternitate este autorizată să opereze aceste rețineri, calculate în conformitate cu legislația respectivă, din pensia sau indemnizația datorată de o astfel de instituție, în măsura în care costul prestațiilor acordate conform articolelor 27-29, 31 și 32 este suportat de către o instituție a statului membru respectiv.”

Dreptul belgian

- 7 Potrivit articolului 191 primul paragraf punctul 7 din wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994 (Legea privind asigurarea obligatorie de sănătate și indemnizații, coordonată la 14 iulie 1994, *Belgisch Staatsblad*, 27 august 1994, p. 21524, denumită în continuare „Legea coordonată din 14 iulie 1994”), în varianta aplicabilă la data faptelor din acțiunea principală:

„[Se efectuează o reținere de 3,55 %] din pensiile legale pentru limită de vârstă, din prestațiile de pensionare, din pensiile pentru vechime în muncă, din pensiile de urmaș sau din toate celelalte beneficii asimilate acestora, precum și din orice alt beneficiu menit să completeze o astfel de pensie, chiar dacă aceasta din urmă nu a fost încă dobândită și alocată, fie pe baza unor dispoziții legale, administrative sau statutare, fie pe baza unor dispoziții care decurg dintr-un contract de muncă, dintr-o reglementare la nivel de întreprindere sau dintr-o convenție colectivă încheiată la nivel de întreprindere sau de sector. Această reținere se efectuează de asemenea din beneficiul care înlocuiește o pensie sau care completează o pensie, acordat unui lucrător independent în temeiul unui contract colectiv sau al unei promisiuni individuale de pensie, încheiate de întreprindere.”

- 8 Potrivit articolului 3 bis din koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 191, eerste lid 1, 7°, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 (Decretul regal privind punerea în aplicare a articolului 191 alineatul 1 punctul 7 din Legea privind asigurarea obligatorie de sănătate și indemnizațiile, coordonată la 14 iulie 1994) din 15 septembrie 1980 (*Belgisch Staatsblad*, 23 septembrie 1980, p. 10869), în versiunea aplicabilă la data faptelor din acțiunea principală:

„Evaluarea în cuantumuri lunare, prevăzută la articolul 2 alineatul 1, se efectuează cel mai devreme la încheierea anului calendaristic în care au fost plătite pensiile și avantajele suplimentare. Cu toate acestea, evaluarea în cuantumuri lunare a beneficiilor acordate într-o singură tranșă persoanelor care încă nu au calitatea de pensionari este valabilă de asemenea pentru anii ulteriori rămași până la împlinirea vârstei normale de pensionare a beneficiarilor acestor avantaje. Soldul eventual poate fi rambursat numai după ce [ONP] constată că cuantumul brut cumulat al pensiilor și beneficiilor suplimentare rămâne inferior plafonului.”

- 9 Potrivit articolului 68 alineatul 1 din wet houdende sociale bepalingen (Legea privind dispoziții în materie socială) din 30 martie 1994 (*Belgisch Staatsblad*, 31 martie 1994, p. 8866, denumită în continuare „Legea din 30 martie 1994”), în versiunea aplicabilă la data faptelor din acțiunea principală:

„[...]”

(c) «beneficiu suplimentar» înseamnă orice beneficiu destinat să completeze pensia menționată la literele a) sau b), chiar dacă aceasta nu a fost încă dobândită și alocată, fie în temeiul unor dispoziții legale, administrative sau statutare, fie în temeiul unor dispoziții care decurg dintr-un contract de muncă, dintr-o reglementare la nivel de întreprindere sau dintr-o convenție colectivă încheiată la nivel de întreprindere sau de sector, indiferent dacă este vorba despre un beneficiu periodic sau despre un beneficiu acordat sub formă de capital.

Sunt considerate de asemenea beneficii suplimentare în sensul literei (c):

indemnizațiile definite la alineatul 1 litera a) plătite sub formă de capital;

orice beneficiu plătit unei persoane, indiferent de statutul său, în executarea unei promisiuni individuale de pensie [...].”

10 Potrivit articolului 68 alineatul 5 al doilea și al cincilea paragraf din Legea din 30 martie 1994:

„Organismul belgian responsabil de plata unui beneficiu suplimentar plătit după 31 decembrie 1996 sub formă de capital al cărui quantum brut este mai mare de 2 478,94 euro reține din oficiu, la plata acestuia, 2 % din quantumul brut al capitalului.

[...]

Dacă în cursul primei plăți a quantumului definitiv al unei pensii legale, care urmează plății unui capital, procentul reținerii ce trebuie efectuată în conformitate cu alineatul 2 este inferior procentului din reținerea care a fost efectuată din capital, [ONP] restituie beneficiarului o sumă egală cu diferența dintre, pe de o parte, quantumul reținerii care a fost efectuată din capital și, pe de altă parte, quantumul obținut prin înmulțirea aceluiași capital cu procentul din reținerea care trebuie efectuată în conformitate cu alineatul (2). Dacă restituirea are loc după mai mult de șase luni de la data primei plăți a quantumului definitiv al unei pensii legale, [ONP] datorează de drept beneficiarului dobânzi de întârziere asupra quantumului restituit. Aceste dobânzi, a căror rată este egală cu 4,75 % pe an, încep să curgă din prima zi a lunii care urmează expirării termenului de șase luni. Regele poate adapta rata acestor dobânzi de întârziere.”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

- 11 Domnul Hoogstad, cetățean olandez, a lucrat în perioada cuprinsă între 1 noiembrie 1996 și 31 decembrie 2004 pentru un angajator belgian care i-a constituit două pensii suplimentare. După ce și-a încheiat cariera profesională, domnul Hoogstad s-a stabilit în Irlanda, în cursul anului 2007, împreună cu soția sa, resortisant al acestui stat membru.
- 12 În luna februarie 2008, când domnul Hoogstad a împlinit vârsta de 60 de ani, i-au fost plătite acestuia capitalurile celor două pensii suplimentare.
- 13 În Belgia, capitalurile în discuție au făcut obiectul a două rețineri. O primă reținere, de 3,55 %, a fost efectuată în conformitate cu articolul 191 primul paragraf punctul 7 din Legea coordonată din 14 iulie 1994, în beneficiul Institutului Național pentru Asigurări Sociale și Invaliditate, care este însărcinat să repartizeze venitul între organismele responsabile pentru sistemul de asigurări de sănătate. O a doua reținere, de 2 %, a fost atribuită ONP în conformitate cu articolul 68 din Legea din 30 martie 1994, pentru a consolida solidaritatea dintre diferitele categorii de pensionari (cotizație de solidaritate) și, în cele din urmă, pentru a pune în aplicare adaptări selective în beneficiul celor mai mici pensii.
- 14 Prin actul de sesizare a instanței din 31 decembrie 2009, domnul Hoogstad a solicitat restituirea sumelor de care fusese astfel privat, pentru motivul că, la data plății capitalurilor menționate, nu se afla sub incidența legislației belgiene în materie de securitate socială.
- 15 Prin hotărârea arbeidsrechtbank Brussel (Tribunalul pentru Litigii de Muncă din Bruxelles, Belgia) din 28 octombrie 2011, Institutul Național pentru Asigurări de Sănătate și Invaliditate și ONP au fost obligate să restituie sumele reținute. După ce apelul formulat de ONP a fost de asemenea respins de arbeidshof Brussel (Curtea pentru Litigii de Muncă din Bruxelles, Belgia), ONP a declarat recurs.
- 16 ONP susține că plățile pensiilor suplimentare sub formă de capitaluri către domnul Hoogstad au fost efectuate în conformitate cu sisteme care nu sunt considerate drept „legislații” în sensul articolului 1 litera (j) primul paragraf din Regulamentul nr. 1408/71 și că, prin urmare, aceste capitaluri nu intră în domeniul de aplicare material al regulamentul respectiv. În consecință, reținerile operate din pensiile suplimentare nu ar fi incompatibile cu articolul 13 alineatul (1) din regulamentul menționat.

- 17 În aceste împrejurări, Hof van Cassatie (Curtea de Casație, Belgia) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71 trebuie interpretat în sensul că se opune prelevării unei contribuții – cum ar fi reținerea efectuată în temeiul articolului 191 primul paragraf punctul 7 din Legea coordonată din 14 iulie 1994, precum și contribuția de solidaritate datorată în temeiul articolului 68 din Legea din 30 martie 1994 privind dispoziții în materie socială – din prestațiile regimurilor de pensii suplimentare din Belgia, care nu constituie legislație în sensul articolului 1 litera (j) primul paragraf din acest regulament, atunci când prestațiile menționate sunt datorate unei persoane îndreptățite care nu are reședința în Belgia și căreia, în aplicarea articolului 13 alineatul (2) litera (f) din regulamentul menționat, i se aplică legislația privind securitatea socială din statul membru pe teritoriul căruia are reședința?”

Cu privire la întrebarea preliminară

Cu privire la admisibilitate

- 18 Cu titlu introductiv, guvernul belgian susține că cererea de decizie preliminară este inadmisibilă pentru motivul că instanța de trimitere pornește de la ipoteza eronată potrivit căreia reținerile din prestațiile regimurilor de pensii suplimentare din Belgia ar fi definitive și nu ar permite restituiri. Or, dat fiind că cuantumul reținute inițial au fost restituite integral, interpretarea solicitată nu ar mai prezenta nicio utilitate reală pentru soluționarea litigiului în discuție în acțiunea principală.
- 19 Potrivit unei jurisprudențe constante, numai instanța națională care este sesizată cu soluționarea litigiului și care trebuie să își asume răspunderea pentru hotărârea judecătorească ce urmează a fi pronunțată are competența să aprecieze, luând în considerare particularitățile cauzei, atât necesitatea unei decizii preliminare pentru a fi în măsură să pronunțe propria hotărâre, cât și relevanța întrebărilor pe care le adresează Curții. În consecință, în cazul în care întrebările adresate privesc interpretarea dreptului Uniunii, Curtea este, în principiu, obligată să se pronunțe (a se vedea în special Hotărârea din 15 iunie 2000, Seher, C-302/98, EU:C:2000:322, punctul 20, precum și Hotărârea din 25 octombrie 2012, Folien Fischer și Fofitec, C-133/11, EU:C:2012:664, punctul 25).
- 20 Curtea poate refuza să se pronunțe asupra unei întrebări preliminare adresate de o instanță națională numai în cazul în care rezultă în mod vădit că interpretarea dreptului Uniunii solicitată nu are nicio legătură cu realitatea sau cu obiectul acțiunii principale, atunci când problema ridicată este de natură ipotetică ori Curtea nu dispune de elementele de fapt și de drept necesare pentru a răspunde în mod util la întrebările care i-au fost adresate (a se vedea în special Hotărârea din 22 iunie 2010, Melki și Abdeli, C-188/10 și C-189/10, EU:C:2010:363, punctul 27, precum și Hotărârea din 28 februarie 2012, Inter-Environnement Wallonie și Terre wallonne, C-41/11, EU:C:2012:103, punctul 35).
- 21 Or, această situație nu se regăsește în speță, din moment ce instanța de trimitere a indicat cu claritate motivele pentru care a adresat întrebarea preliminară, iar un răspuns la această întrebare este necesar pentru a soluționa litigiul cu care este sesizată.
- 22 În consecință, cererea de decizie preliminară trebuie considerată admisibilă.

Cu privire la fond

- 23 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede prelevarea unei contribuții sociale din prestațiile provenite din regimuri de pensii suplimentare deși beneficiarul

pensiilor suplimentare respective nu are reședința în acest stat membru și se află, în aplicarea articolului 13 alineatul (2) litera (f) din regulamentul menționat, sub incidența legislației privind securitatea socială din statul membru în care are reședința.

- 24 Pentru a da un răspuns util instanței de trimitere, trebuie amintit de la bun început că, potrivit articolului 1 litera (j) primul paragraf din Regulamentul nr. 1408/71, termenul „legislație” înseamnă, pentru fiecare stat membru, actele cu putere de lege, normele administrative, dispozițiile statutare și orice alte măsuri de punere în aplicare, prezente sau viitoare, care privesc ramurile și regimurile de securitate socială prevăzute la articolul 4 alineatele (1) și (2) din acest regulament.
- 25 Totodată, și în conformitate cu al doilea paragraf din articolul 1 litera (j) menționat, termenul „legislație” exclude dispozițiile convenționale, existente sau viitoare, indiferent dacă acestea au făcut sau nu au făcut obiectul unei decizii a autorităților prin care devin obligatorii sau li se extinde domeniul de aplicare.
- 26 Deși reiese din însăși formularea întrebării preliminare că prestațiile provenite din regimurile de pensii suplimentare de care a beneficiat domnul Hoogstad în cauza principală „nu constituie legislație în sensul articolului 1 litera (j) primul paragraf din Regulamentul nr. 1408/71”, contribuția prelevată din aceste regimuri de pensii suplimentare poate să se încadreze totuși în domeniul de aplicare al regulamentului menționat.
- 27 Astfel, Curtea a statuat deja că noțiunea „legislație” este deosebit de cuprinzătoare, incluzând toate tipurile de acte cu putere de lege și acte administrative adoptate de statele membre și trebuie interpretată ca vizând ansamblul actelor naționale aplicabile în materie (Hotărârea din 26 februarie 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, punctul 32).
- 28 În acest context, Curtea a precizat că elementul decisiv pentru aplicarea Regulamentului nr. 1408/71 constă în legătura directă și suficient de relevantă pe care dispoziția respectivă o are cu legile care reglementează domeniile securității sociale enumerate la articolul 4 din Regulamentul nr. 1408/71 (Hotărârea din 18 mai 1995, Rheinhold & Mahla, C-327/92, EU:C:1995:144, punctul 23, Hotărârea din 15 februarie 2000, Comisia/Franța, C-34/98, EU:C:2000:84, punctul 35, Hotărârea din 15 februarie 2000, Comisia/Franța, C-169/98, EU:C:2000:85, punctul 33, precum și Hotărârea din 26 februarie 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, punctul 23).
- 29 Astfel, faptul că o contribuție a fost calificată drept „impozit” potrivit unei legislații naționale nu exclude ca, din perspectiva Regulamentului nr. 1408/71, aceeași contribuție să poată fi considerată ca încadrându-se în domeniul de aplicare al acestui regulament (Hotărârea din 26 februarie 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, punctul 24 și jurisprudența citată).
- 30 În plus, Curtea a statuat că contribuțiile care nu se referă la veniturile din activități și la veniturile substitutive ale lucrătorilor, ci se aplică veniturilor din patrimoniu, pot să se încadreze în domeniul de aplicare al regulamentului menționat, din moment ce se constată că veniturile obținute din aceste contribuții sunt afectate în mod specific și direct finanțării anumitor domenii ale securității sociale în statul membru în discuție (Hotărârea din 26 februarie 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, punctul 28).
- 31 Aceeași concluzie se impune în ceea ce privește contribuții precum cele în discuție în litigiul principal, care se referă la regimurile de pensii suplimentare, din moment ce veniturile obținute din aceste contribuții sunt afectate în mod direct și specific finanțării anumitor domenii ale securității sociale în statul membru în discuție.
- 32 Pe de altă parte, această interpretare este coroborată de obiectivul urmărit de Regulamentul nr. 1408/71, precum și de principiile pe care se întemeiază acesta.

- 33 Astfel, în vederea asigurării liberei circulații a lucrătorilor în Uniunea Europeană reținând ca principiu egalitatea de tratament a lucrătorilor, în conformitate cu diferitele legislații naționale, Regulamentul nr. 1408/71 a instituit în titlul II un sistem de coordonare, privind în special stabilirea reglementării sau a reglementărilor aplicabile lucrătorilor salariați și lucrătorilor care desfășoară activități independente care își exercită, în diverse circumstanțe, dreptul la liberă circulație (a se vedea în acest sens Hotărârea din 3 aprilie 2008, Derouin, C-103/06, EU:C:2008:185, punctul 20, Hotărârea din 3 martie 2011, Tomaszewska, C-440/09, EU:C:2011:114, punctele 25 și 28, precum și Hotărârea din 26 februarie 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, punctul 34).
- 34 Caracterul complet al acestui sistem de norme de conflict are ca efect deposedarea legiitorului din fiecare stat membru de puterea de a stabili în mod independent întinderea și condițiile de aplicare ale legislației sale naționale cu privire la persoanele supuse acestora și la teritoriul în interiorul căruia dispozițiile naționale își produc efectele (Hotărârea din 10 iulie 1986, Luijten, 60/85, EU:C:1986:307, punctul 14, Hotărârea din 5 noiembrie 2014, Somova, C-103/13, EU:C:2014:2334, punctul 54, precum și Hotărârea din 26 februarie 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, punctul 35).
- 35 În această privință, articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71 prevede că persoanele cărora li se aplică acest regulament nu se supun decât legislației unui singur stat membru, excluzând astfel, sub rezerva situațiilor prevăzute la articolele 14c și 14f, orice posibilitate de cumulare a mai multor legislații naționale cu privire la aceeași perioadă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 mai 1977, Perenboom, 102/76, EU:C:1977:71, punctul 11, și Hotărârea din 26 februarie 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, punctul 36).
- 36 Acest principiu al unicității legislației aplicabile în materia securității sociale urmărește evitarea complicațiilor care pot rezulta din aplicarea concomitentă a mai multor legislații naționale și suprimarea inegalităților de tratament care, în cazul persoanelor care se deplasează în interiorul Uniunii, ar fi consecința unui cumul parțial sau total al legislațiilor aplicabile (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 februarie 2000, Comisia/Franța, C-34/98, EU:C:2000:84, punctul 46, Hotărârea din 15 februarie 2000, Comisia/Franța, C-169/98, EU:C:2000:85, punctul 43, și Hotărârea din 26 februarie 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, punctul 37).
- 37 Principiul unicității legislației aplicabile reglementează însă numai situațiile la care se referă articolul 13 alineatul (2), precum și articolele 14-17 din Regulamentul nr. 1408/71, întrucât acestea stabilesc normele de conflict care trebuie aplicate în diferite situații.
- 38 Astfel, de la introducerea literei (f) la articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1408/71, prin Regulamentul (CEE) nr. 2195/91 al Consiliului din 25 iunie 1991 (JO 1991, L 206, p. 2) de modificare a Regulamentului nr. 1408/71, principiul unicității legislației este aplicabil și lucrătorilor care și-au încetat definitiv activitățile profesionale.
- 39 În speță, trebuie arătat că, în conformitate cu dispozițiile articolului 13 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul nr. 1408/71, domnul Hoogstad, în calitatea sa de pensionar cu reședința în Irlanda, se află sub incidența legislației în domeniul securității sociale din acest stat membru și, prin urmare, nu poate fi supus de către un alt stat membru, în ceea ce privește printre altele prestațiile de pensii suplimentare, unor dispoziții legale care instituie contribuții care au o legătură directă și suficient de pertinentă cu legile care guvernează domeniile de securitate socială enumerate la articolul 4 din Regulamentul nr. 1408/71.
- 40 Această constatare nu poate fi infirmată prin dispozițiile articolului 33 din Regulamentul nr. 1408/71, potrivit cărora un stat membru are dreptul de a încasa contribuții pentru asigurări de sănătate de la titularul unei pensii sau indemnizații dacă prestațiile corespunzătoare sunt suportate de statul respectiv.

- 41 Astfel, articolul 33 din Regulamentul nr. 1408/71 trebuie interpretat în raport cu articolele 27, 28 și 28a din titlul III capitolul I secțiunea 5 din regulamentul, aplicabilă drepturilor titularilor de pensii sau de indemnizații și membrilor familiilor acestora, care vizează fie situații în care titularul primește o pensie sau o indemnizație datorată în temeiul legislației a două sau mai multe state membre, fie situații în care titularul primește o pensie în temeiul legislației unui singur stat membru, însă nu are niciun drept la prestații în țara sa de reședință (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iunie 2000, Seherer, C-302/98, EU:C:2000:322, punctul 26).
- 42 Prin urmare, nu se poate deduce din existența unor norme materiale referitoare la drepturile titularilor de pensii sau indemnizații, care nu sunt în orice caz aplicabile pensiilor pentru limită de vârstă sau pensiilor suplimentare întemeiate pe dispoziții convenționale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 ianuarie 1992, Comisia/Franța, C-57/90, EU:C:1992:10, punctul 20), că prelevarea unor contribuții sociale din astfel de pensii suplimentare este compatibilă cu principiul unicității legislației aplicabile prevăzut la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71.
- 43 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71 se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede prelevarea unor contribuții care au o legătură directă și suficient de pertinentă cu legile care reglementează domeniile de securitate socială enumerate la articolul 4 din regulamentul menționat din prestații provenite din regimuri de pensii suplimentare, deși beneficiarul acestor pensii suplimentare nu are reședința în statul membru respectiv și se află, în aplicarea articolului 13 alineatul (2) litera (f) din același regulament, sub incidența legislației în domeniul securității sociale din statul membru în care are reședința.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 44 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a zecea) declară:

Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1606/98 al Consiliului din 29 iunie 1998, se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede prelevarea unor contribuții care au o legătură directă și suficient de pertinentă cu legile care reglementează domeniile de securitate socială enumerate la articolul 4 din Regulamentul nr. 1408/71 menționat, astfel cum a fost modificat, din prestații provenite din regimuri de pensii suplimentare, deși beneficiarul acestor pensii suplimentare nu are reședința în statul membru respectiv și se află, în aplicarea articolului 13 alineatul (2) litera (f) din același regulament, astfel cum a fost modificat, sub incidența legislației în domeniul securității sociale din statul membru în care are reședința.

Semnături